

Jag älskade dig

En smärta skär mitt inre vid minnet av din sargade själ.

Fingrar finner såren som täcker din vackra hud. Tårar förenas i blodet av en längtan bort. Sakta stryka bort håret från ditt så stilla ansikte, följa varje linje. Läs förtvivlan som brinner i dina ögon, se skräcken om vetskapen att allt är så kort. Att tiden alltid flyr. Att ensamhetens kalla händer håller sitt grepp.

Vill kyssa dina kalla läppar, ge dig livet tillbaka likt månens pärlande skratt. Låta dig se vid varje visat minne, kärlekens brinnande längtan. Förevigt är kvar.

Vill smeka värmen tillbaka i din frusna värkande kropp, låta dig känna hettan du tänt i mitt inre.

Rädslan av ett skapat kaos lämnar ärr, göms bakom slöjor av ett barns oskyldiga längtan. Djävulen styr änglarnas sköra dans. Lämnar hoppet i skuggorna, dit ingen når. Sakta stillas stormen som forcerar ditt inre, som river, som sliter. En prisms lek visar glimtar av stjärnors blinkande skratt.

Kall och frusen tar jag din sorg, fyller mitt inre med dess vassa klor. Låter blodet färga skuggorna vita. Leder sagor på tidens väg. Finner styrka i nattens tysta skrik och genom dödens stumma kärlek. Ärr gömda bland glittrande skratt och i korpens tysta ilska, skymtar svar av gömda tårar.

Änglarna gråter vid min tomma grav, en längtan för stark håller mig kvar.

Änglarna ler vid din tomma grav, ännu ser du styrkan i ditt hjärta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nili77 med Poeter.se id #40801 innehar upphovsrätten